

omhandlede Embedsbolig, bevirkede, at det ansaas for rigtig, saa vidt gørligt, ikke at anvende nogen Udgift til Byggearbejder paa denne Skovridergaard, førend man ved en Balance i Embedet blev stillet frit over for eventuelle Dispositioner med Hensyn til Gaarden.

Overinspektionen for Sorø Akademis Skove har i saa Henseende rejst det Spørgsmaal, om det ikke maatte være rigtig at gøre Gaarden „Christiansminde“ frugtbringende for Akademiet paa anden Maade og at afløse dette Emolument for Skovridertjenesten med et Pengevederlag. Overinspektionen har med Hensyn hertil bemærket, at der fra alle Statens Skovridere lyder de alvorligste Klager over, at de intet kunne saa ud af deres Avlsbrug, eller endog at de drive dem med et Understud, der ofte er meget betydeligt, især fordi disse Jordbrug ere for smaa til at drives selvstændigt udelukkende med lejet Arbejdskraft af Mænd, hvis hele Tid er optaget af deres Embedsgerning; de blive derfor tilmed ofte drevne daarligt, med utilstrækkelig Dristskapital, til Skade baade for Bruger og for Ejendom. I de under Finansministeriet sorterende Statskove har dette Forhold foranlediget, at allerede en Skovridergaard er solgt, hvorefter Embedsmanden er sat paa fast Gage, og af de ved denne Lejlighed faldne Udtalelser baade fra Regering og Rigsdag synes det at fremgaa, at saavel de administrerende som de bevilgende Myndigheder anse det for ønskeligt at foretage den antydede Forandring i Skovridernes Lønningsvilkår paa alle de Distrikter, hvor det er praktisk gennemførligt.

Sorø Akademis 1ste Skovdistrikt synes nu i væsentlig Henseender at kunne henregnes til disse. Da alle Skovene ere grupperede i nogenlunde ens Afstand omkring Sorø By, vil man kunne skaffe Skovrideren en tilstrækkelig centralt beliggende Bolig saa nær ved Røbstad, at et Landbrug er unødvendigt for hans Husholdning og Befordring. Fremdeles er Distriktet saa stort, henved 4000 Tdr. Land (3891 Tdr. Land foruden de det underlagte betydelige Søarealer), at det med de stadigt stigende Krav til Skovdriftens Førelse og navnlig til Produktionens Tilbannelse og Afsetning kræver en dygtig og energisk Skovriders fulde Arbejdskraft, saa at der ikke leveres ham hyderlig Tid til at varetage et for hans Udkomme vigtigt Avlsbrug. Den til Maj afgaaende ældre Skovrider har derfor ogsaa i den sidste halve Snes Aar maattet holde en Assistent for egen Regning for at kunne bestride Forretningerne, en Udgift, hvorpaa Skovridergagen selvfølgelig ikke er beregnet, og som den ikke kan bære.

Meget synes saaledes at tale til Gunst, baade af Hensyn til Tjenesten og af Hensyn til Skovrideren, for at fritage denne for Landbruget som en Del af Lønningen og for at sætte ham paa fast Gage. Paa den anden Side synes ogsaa selve Skovridergaarden i visse Henseender vel stiftet til at anvendes paa anden Maade end til Embedsbolig for Skovrideren. Jorden er i Hovedsagen af god Kvalitet, om end i ringe Godtningskraft efter Nutidens Fordringer, og Beliggenheden nær ved Jærnbanestation og Røbstad mulliggør Førelsen af et intensvt Jordbrug af en Mand, der forstaar dette og kan ofre sig for det. Overinspektionen udtaler, at den ikke vilde have taget i Betænkning ved denne Lejlighed at foreslaa Ministeriet at flaa ind paa samme Vej, som de under Finansministeriet sorterende Statskove allerede have betraadt ved Salget af Skovridergaarden paa 1ste Frederiksborg Distrikt, dersom ikke Beliggenheden af Skovridergaarden „Christiansminde“ gjorde et saadant Salg ganske utilraadeligt. Gaarden ligger nemlig, skønt kun 20 Minutters Gang fra Sorø By og 10 Minutters Gang fra Jærnbanestationen, dog midt i Akademiets største Skov Sønderstoven, helt omgivet af dennes Beboelsinger og kun med Udgang ad Skovveje. Et Salg af Gaarden vilde derfor skabe en fremmed Enklave i den store samlede Skovdomæne, hvilket vilde medføre saa mange Ulemper, at Overinspektionen ikke har troet at burde tilraade et saadant Skridt.

Ministeriet maa være enig med Overinspektionen i, at det vilde være uheldigt at afhænde Skovridergaarden, idet man samtidig er klar over, at der maa gøres Skridt til at afhjælpe de betydelige Mangler, hvorunder Gaarden nu lider.

Naar der saaledes nu opstaar Spørgsmaal om en Hovedreparation af den oftnævnte Skovridergaard, maa Ministeriet imidlertid nære Betænkning ved i dette Tilfælde at anvende den normale Fremgangsmaade, nemlig at paalægge den tiltrædende Skovrider at overtage Skovridergaarden til fremtidig Vedligeholdelse paa Tag og Jag i Genhold til Ministeriets Bekendtgørelse af 9de Juni 1888. Af Udhusene er nemlig kun Ladebygningen brugelig i sin nuværende Tilstand, medens Staldbyg-